

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817203774
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7817203774.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členov senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátsku kanceláriu, so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanej C. U., S. XX. XX. XXXX, M. Z.V. Q. XXX, XXX XX Z. Q., o zaplatenie príslušenstva pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 6Csp/78/2017 z 21. 11. 2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zamietol žalobu a stranám sporu nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia príslušenstva úveru, a to zostatku poplatku vo výške 45,28 eur, poplatku za upomienky vo výške 64,00 eur, úroku vo výške 32 % ročne, kapitalizovaného sumami 7,54 eur, 864 eur, 3,29 eur, 0,18 eur, 3,52 eur, 1,78 eur, 1,65 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne, kapitalizovaného sumami 9,84 eur, 1,1 eur, 1,86 eur, 1,87 eur, 1,33 eur a 0,77 eur.

3. Vychádzal zo zistenia, že zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX z 09. 05. 2012 sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v hotovosti v sume 200,- eur, žalovaná ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 196 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 396 eur, ktorú sa zaviazala uhradiť v 12 mesačných splátkach po 33 eur. V zmluve bola ročná percentuálna miera nákladov určená 309,86 %.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 1 ods. 2, § 9, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, prihliadajúc na výsledky vykonaného dokazovania považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 5 OZ. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v Zmluve o úvere o tom, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, ako aj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vzhľadom na to, že žalobca čerpal úver, súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere považoval za platnú, avšak poskytnutý úver považoval podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Dospel k záveru, že žalobca mal nárok iba na plnenie, ktoré poskytol žalovanej, čo v danom prípade predstavuje sumu 200 eur, ktorú žalovaná žalobcovi už uhradila, keďže celkovo zaplatila 288 eur, preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol s poukazom na nedodržanie ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo zistenia, že náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy a poskytnutie úveru označené ako príslušný poplatok predstavujú

sumu 196 eur. Konštatoval, že v obdobnej právnej veci žalobcu Okresný súd Prešov rozsudkom pod sp. zn. 11C/42/2012 z 13. 09. 2013 určil, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uviedol, že ust. § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná, jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, preto súd žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. Žalovaná bola v konaní úspešná na 100 %, avšak náhradu trov konania si neuplatnila a žiadne jej ani nevznikli, žalobcovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Bol toho názoru, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Postavenie žalovanej ako spotrebiteľa razantne odmietol poukazujúc na to, že uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere, ktorá bola uzavretá v zmysle VPPÚ - zmluvné strany sa dohodli v zmysle Obchodného zákonníka, že všetky právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť, na základe akého zákona sa ich zmluvné vzťahy v budúcnosti budú spravovať. Ďalej uviedol, že Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka, preto je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné, či ide o relatívny obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Namietal, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty, čo znamená, že pokiaľ spotrebiteľovi bola poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej do 30. 05. 2014, obmedzenie výšky odplaty sa tu nebude aplikovať. K tvrdeniu súdu týkajúcu sa termínu konečnej splatnosti poukazoval na rozsudok Súdneho dvora z 09. 11. 2016 C-42/15. Pokiaľ ide o výšku príslušného poplatku bol toho názoru, že tento je v zmluve o úvere dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, na uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, teda žalobca (správne žalovaný - poznámka odvolacieho súdu) musel vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia, mal okamžite pri podpísaní zmluvy o úvere vedomosť, aká je cena úveru. V čase uzavretia zmluvy neexistoval a nebol účinným žiaden všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Poplatok za poskytnutie úveru nepovažoval za neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne vyššie oproti bankám. K absencii výšky, počtu a termínov splátok uviedol, že ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom uzatvorili 09. 05. 2012 zmluvu o úvere, ktorou poskytol dlžníkovi sumu vo výške 200 eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 196 eur počnúc 18. 06. 2012. Výška zmluvného úroku bola uvedená v bode 3 prílohy k zmluve o úvere, štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere vo výške 32 % ročne, počet splátok je daný v bode 3, kde sa spotrebiteľ zaväzuje celkovú čiastku uhradiť v 12 mesačných splátkach počnúc 18. 06. 2012 vo výške 33 eur. V zmysle bodu 4 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžník neuhradil včas poslednú splátku, sa stal dlh splatný celý 05. 03. 2014.

7. Opis odvolania bol žalovanej doručený 22. 01. 2018. Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 380 ods. 2, § 389 ods. 1 písm. c/, § 391 C.s.p.).

9. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ súd vychádzal zo záveru, že v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. je potrebné zmluvu o spotrebiteľskom

úvere považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zo zmluvy nevyplýva povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

10. V dôsledku tohto nesprávneho právneho posúdenia veci súd nevykonal vo veci dokazovanie potrebné na riadne zistenie skutkového stavu, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.

11. S vyššie uvedeným záverom súdu prvej inštancie o chýbajúcej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. sa odvolací súd nestotožňuje.

12. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

15. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

16. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojim obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

17. Podľa záveru Najvyššieho súdu SR vyjadreného v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018 eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je potrebné za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

18. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná sa v zmluve o úvere zaviazala úver vo výške 200 eur a príslušný poplatok vo výške 196 eur, teda celkove 396 eur zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 33 eur počnúc dňom 18. 06. 2012. Pokiaľ ide o posúdenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá stranami sporu obsahuje výšku, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istinu a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom tohto ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Je teda zrejmé, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, teda uvedeným ustanovením sa neustanovuje povinnosť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istiny, úrokov a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie súhrnne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že uvedením výšky mesačnej splátky nedošlo k porušeniu § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., preto odvolací súd považoval námietku žalobcu o nesprávnom závere súdu prvej inštancie, pokiaľ hovorí o absencii výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov za dôvodnú.

21. Súd prvej inštancie v ďalšej časti odôvodnenia poukazuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku v súvislosti s určením výšky príslušného poplatku (196 eur) poukazujúc na skutočnosť, že rozhodnutím Okresného súdu v Prešove sp. zn. 11C/42/2012 z 13. 09. 2013 bolo určené, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku konštatoval, že ust. § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, lebo jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Z takto formulovaného odôvodnenia vyplýva, že k zamietnutiu žaloby súd pristúpil aj z dôvodu, že žalobca aj po tom, čo táto zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú, teda stala sa neplatnou, ďalším používaním vytvoril protiprávny stav, ktorá okolnosť bola podstatná pre rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby. Uvedený záver odvolací súd nepovažuje za správny vzhľadom na to že k vyhláseniu zmluvnej podmienky za neprijateľnú súdom došlo dňa 13. 09. 2013, t.j. pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere, preto nemožno konštatovať, že išlo o ďalšie používanie zmluvnej podmienky, ktorá bola súdom vyhlásená za neprijateľnú, ktorá skutočnosť by bola sama o sebe dôvodom pre posúdenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. Súd však bol oprávnený a povinný posudzovať (ne)prijateľnosť zmluvných podmienok z hľadiska ustanovení zákona č. 129/2010 a všetkých ustanovení OZ upravujúcich spotrebiteľskú zmluvu.

22. Za nedôvodnú však odvolací súd považuje námietku žalobcu, podľa ktorej predmetný nárok bolo potrebné posudzovať výlučne podľa ustanovení Obchodného zákonníka (ďalej len Obch. z.), lebo sa dohodli, že ich právne vzťahy sa budú posudzovať podľa tohto právneho predpisu.

23. Podľa § 262 ods. 1,2 Obch. z. strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v §) 261, sa spravuje týmto zákonom. Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

24. V danom prípade k uzavretiu takejto dohody nedošlo v písomnej forme, keďže Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len VPPÚ) nie sú podpísané stranami zmluvného vzťahu. Vyhlásenie žalovanej uvedené v zmluve o úvere, že súhlasí s VPPÚ, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, je vo vzťahu posúdenia či došlo k uzavretiu dohody písomnou formou, bez právneho významu. Preto správne postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ zmluvu posúdil podľa ust. zák. č. 129/2010 Z.z. a ust. OZ upravujúcich spotrebiteľskú zmluvu.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a vracia mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

26. Úlohou súdu v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku. Opätovne bude potrebné posúdiť, či spotrebiteľská zmluva obsahuje ostatné náležitosti v zmysle ust. §

9 zák. č. 129/2010 Z.z., resp. či sú alebo nie sú splnené podmienky § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, bude potrebné skúmať ju aj z hľadiska ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľskú zmluvu, t.j. ust. § 53 a nasl. OZ, teda či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Súd svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s § 220 C.s.p.

27. V novom rozhodnutí súd rozhodne o trovách celého konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).